

ZARZĄDZENIE

Dnia 31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na podstawie art. 540 k.p.k. a *contrario* w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i z art. 429 § 1 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku Ł. N. o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. I ZIZ 6/22 jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

UZASADNIENIE

Ł. N. w dniu 15 stycznia 2021 r. złożył wniosek o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y., sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]: Y.Y., Y.X., Y.Z., V.V. oraz prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] V.Z.

Zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2021 r. były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wezwał Ł. N. do uzupełnienia braków formalnych wniosku, poprzez sporządzenie i podpisanie go przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, stosownie do przepisu art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 135 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze.

W odpowiedzi na to zarządzenie, wnioskodawca skierował szereg pism, w tym z dnia 13 marca 2021 r., w którym wniósł o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu, argumentując, iż sam nie jest w stanie ustanowić pełnomocnika, z uwagi na stan majątkowy. Wobec powyższego, zarządzeniem z dnia 1 kwietnia 2021 r. były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wyznaczył Ł. N. pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata P. G., a następnie zarządzeniem z dnia 18 maja 2021 r., w jego miejsce adwokata W. G.

W dniu 22 czerwca 2021 r., adwokat W. G. nadesłał do Sądu Najwyższego opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów oraz prokuratorów wskazanych przez Ł. N. Wobec tego zarządzeniem z dnia 5 lipca 2021 r. były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wezwał Ł. N. do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 15 stycznia 2021 r. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów i prokuratorów tam wskazanych poprzez sporządzenie i podpisanie go przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, stosownie do przepisu art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 135 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, doręczając wnioskodawcy – Ł. N. odpis sporządzonej przez adw. W. G. opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osób wskazanych we wniosku.

Zarządzeniem z dnia 25 kwietnia 2022 r., po wymianie obszernej korespondencji, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej odmówił przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w K. X.Y., sędziów Sądu Apelacyjnego w K.: Y.Y., Y.X., Y.Z., V.V. oraz prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] V.Z. złożonego przez Ł. N. z uwagi na fakt, iż wezwany do usunięcia braków formalnych nie uzupełnił ich w wyznaczonym terminie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył Ł. N., który zaskarżonemu zarządzeniu zrzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych w postaci sporządzenia i podpisania wniosku na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej przez ustanowionego z wyboru adwokata lub radcę prawnego.

Postanowieniem z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt I ZIZ 6/22 Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.

Pismem z dnia 4 listopada 2022 r. Ł. N. wniósł o uchylenie postanowienia z dnia 26 października 2022 r. w całości, jednocześnie wnosząc o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu celem podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów i prokuratorów.

Powyższe zostało potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania zakończanego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2022 r. i zarejestrowane pod sygn. I ZO 75/22. Sędzią wyznaczonym do rozpoznania sprawy został SSN Marek Siwek, który złożył wniosek o wyłączenie go od rozpoznania sprawy w trybie art. 41 § 1 k.p.k. Wniosek ten postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2023 r. został uwzględniony, zaś do rozpoznania niniejszej sprawy, zarządzeniem z dnia 09 marca 2023 r. została wyznaczona SSN Barbara Skoczowska.

Pismem z dnia 28 marca 2022 r. Ł. N. wniósł o wyłączenie SSN Barbary Skoczowskiej od udziału w rozpoznaniu niniejszej sprawy z uwagi na naruszenie art. 178 ust. 2 Konstytucji RP. Wniosek ten został zarejestrowany w repertorium Izby Odpowiedzialności Zawodowej pod sygn. I ZO 41/23, zaś sędzią wyznaczonym do rozpoznania sprawy został SSN Paweł Wojciechowski.

Zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2023 r. Przewodnicząca II Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej wezwała Ł. N. do uzupełnienia braków formalnych wniosku, poprzez sporządzenie i podpisanie go przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, stosownie do przepisu art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 135 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze. Wezwanie to wnioskodawca odebrał w dniu 9 czerwca 2023 r., a następnie zwracał się o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków.

Pismem z dnia 5 lipca 2023 r. adwokat U. T., działająca z upoważnienia Ł. N. wniosła o wznowienie postępowania zakończanego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2022 r. w sprawie o sygn. I ZIZ 6/22, popierając w całości wnioski oraz dowody wskazywane przez Ł. N.

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2023 r. Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku Ł. N. z dnia 28 marca 2023 r. o wyłączenie SSN Barbary Skoczowskiej od rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Po analizie akt sprawy, należy stwierdzić, że wniosek Ł. N. jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie

może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie (art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.).

Zanim jednak Sąd Najwyższy odniesie się do niedopuszczalności złożonego wniosku, wskazać należy, że zarówno Ł. N. jak i jego pełnomocnik złożyli wniosek o wznowienie postępowania w sprawie I ZIZ 6/22, które to, według wnioskodawcy, zakończone zostało postanowieniem w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Tymczasem, jak wynika z przytoczonego postanowienia dotyczy ono utrzymania w mocy zarządzenia byłego Prezesa Sądy Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 25 kwietnia 2022 r. odmawiającego przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej z uwagi na to, że przedmiotowy wniosek został sporządzony i podpisany przez podmiot nieuprawniony.

Wskazać natomiast należy, że wznowieniu, czy to na wniosek, czy też z urzędu podlega jedynie postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. Takiego orzeczenia nie stanowi z pewnością postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2023 r. o sygn. I ZIZ 6/22 o utrzymaniu w mocy zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, gdyż wydane w tym przedmiocie postanowienie nie przesądza o istnieniu lub nie przesłanek do wydania uchwały zezwalającej lub odmawiającej pociągnięcia do odpowiedzialności karnej. Dlatego też nie może mieć zastosowania wskazany we wniosku jako podstawa wznowienia postępowania art. 540 k.p.k., który dotyczy postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem wydanym w „sprawie”, a więc rozstrzygającym kwestię zasadniczą w danym postępowaniu. Takiego przymiotu nie ma postępowanie utrzymujące w mocy zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku. Takie orzeczenie, którego wznowienia domaga się w tej sprawie Ł. N., nie podlega w ogóle postępowaniu wznowieniowemu. W takiej sytuacji należało odmówić przyjęcia wniosku Ł. N. jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

W tej sytuacji zarządzono, jak na wstępie.

[V.Z.]

[ał]

